ECLI:LV:RIRT:2021:0615.1A33137219.3.S

Lietas Nr.1A33137219
Lietas arhīva Nr.1A-0067-21/22

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Jūrmalā 2021.gada 15.jūnijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Ingrīda Bite

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzībā par Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2019.gada 16.septembra lēmumu Nr.20-19/296.

Aprakstošā daļa

/datums/ Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākais inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PG 525149 par to, ka /pers. A/ /datums/, plkst.19.32, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), pa ceļa Talsi – Stende – Kuldīga 32 km virzienā no Kuldīgas uz Rendu ar ātrumu 136 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci Stalker Dual DSR Nr.DE006345 un videokameru (KP2065). Iespējamais minimālais braukšanas ātrums 131 km/h. Atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 41 km/h. Ir pārkāpts Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 101.1.apakšpunkts. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.$^{8}$panta piecpadsmitajā daļā. /pers. A/ uzlikts naudas sods 160 *euro* apmērā (lietas 7.lapa).

Par minēto lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas birojā (turpmāk – iestāde) (lietas 12.lapa).

Ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka p.i. /pers. D/ 2019.gada 16.septembra lēmumu Nr.20-19/296 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas vecākā inspektora Aleksandra Demčenko 2019.gada 6.augustā pieņemtais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PG 525149 (lietas 15.-16.lapa).

2019.gada 9.oktobrī Rīgas rajona tiesā saņemta /pers. A/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Lēmumu (lietas 3.-4.lapa).

Sūdzībā norādīts, ka atļautais braukšanas ātrums netika pārsniegts par 41 km/h. Mērierīce ātrumu fiksēja neprecīzi, jo sūdzības iesniedzējs sekoja līdzi braukšanas ātrumam, kas nepārsniedza 120 km/h. Tādējādi sūdzības iesniedzējs uzskata, ka mērierīce ir bojāta un veic neprecīzu mērījumu vai policijas darbinieki apzināti ar neatļautām darbībām ietekmē mērījuma rezultātu. Sūdzības iesniedzējam netika uzrādīts mērierīces verificēšanas sertifikāts, kas apliecinātu, ka mērierīce veica precīzu mērījumu. Turklāt sūdzības iesniedzējs uzskata, ka minētā sertifikāta esamība neapliecina, ka mērierīce tās lietošanas brīdī nevarētu būt bojāta vai, ka policijas darbinieks mērījumu veica atbilstoši noteiktajai instrukcijai.

Norādīts, ka lietā nav gūti tādi pierādījumi, kas vienozīmīgi liecinātu par to, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis viņam inkriminēto pārkāpumu. Tādējādi lūgts atcelt Lēmumu un izbeigt lietu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 16.oktobra lēmumu ierosināta tiesvedība sūdzības iesniedzēja sūdzībā par Lēmumu. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2019.gada 13.novembrim – no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei.

Motīvu daļa

Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde).

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 4.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Minētā panta ceturtajā daļā noteikts, ka administratīvā pārkāpuma procesa kārtību nosaka tā procesuālo tiesību norma, kura ir spēkā procesuālās darbības izdarīšanas brīdī.

Pārbaudot lietas materiālus, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 101.1.apakšpunktu ārpus apdzīvotām vietām motociklu, triciklu, kvadriciklu, vieglo automobiļu, kravas automobiļu, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 90 km/h.

Latvijas APK 149.$^{8}$panta piecpadsmitajā daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 km/h līdz 50 km/h ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 160 līdz 220 *euro*.

Vērtējot lietā iegūtos pierādījumus – administratīvā pārkāpuma protokolu PG 525149 (lietas 7.lapa), tā pielikumu (lietas 8.lapa), atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr.E0011V19 (lietas 9.lapa) – kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem, nepārprotami secināms, ka administratīvā pārkāpuma protokolā PG 525149 norādītajā laikā un vietā sūdzības iesniedzējs vadīja Transportlīdzekli ar ātrumu 136 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h, iespējamais minimālais braukšanas ātrums 131 km/h.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentiem par fiksētā braukšanas ātruma mērījuma neprecizitāti norādāms, ka tiesai nav pamata apšaubīt fiksētā braukšanas ātruma mērījuma pamatotību. No lietas materiāliem redzams, ka Transportlīdzekļa braukšanas ātruma noteikšanai izmantotā mērierīce Stalker Dual DSR Nr.DE006345 ir likumā noteiktajā kārtībā verificēta līdz 2020.gada 7.janvārim (lietas 9.lapa). Tiesai nav jāpārbauda noteiktajā kārtībā verificētu mērierīču tehniskās un ekspluatācijas prasības. Braukšanas ātruma mērījums veikts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli, un sūdzības iesniedzēja vadītā Transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tehniskajam regulējumam.

Tiesa vērš uzmanību judikatūrā paustajai atziņai par to, ka tad, ja mērījums ir veikts atbilstoši normatīvo aktu prasībām, tā rādījumus var uzskatīt par pietiekami ticamiem konkrēta fakta konstatēšanā. Tiesai šajā ziņā nav jāizdara apsvērumi likumdevēja vietā un jāizdara secinājumi par ticamību. Apstāklis, ka mērierīce ir noteiktā termiņā pārbaudīta, garantē mērījumu pareizību, kas ir būtiska gan iespējamam pārkāpējam, gan sabiedrībai, kura ieinteresēta, lai ceļu satiksmes kontrolē tiktu pareizi noskaidroti fakti, tostarp braukšanas ātrums, lai arī citi ceļu satiksmes dalībnieki tiktu pasargāti no pārkāpumiem (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 31.augusta spriedumu lietā Nr. A42352206, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 5.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-355/2007 [8.4.] punktu*).

Ņemot vērā minēto, Transportlīdzekļa braukšanas ātruma noteikšanai izmantotās mērierīces Stalker Dual DSR Nr.DE006345 mērījums ir tiesiski pieļaujams pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā un mērījuma rezultātu nav pamata apšaubīt. Šīs mērierīces uzrādītais mērījums tika fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā PG 525149. Ņemot vērā mērierīces iespējamo kļūdu, noteikts arī minimālais braukšanas ātrums, kas saskaņā ar Latvijas APK 243.pantu uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu.

Tiesas ieskatā, administratīvā pārkāpuma protokola parakstīšana bez iebildumiem, paskaidrojuma nesniegšana uzreiz pēc pārkāpuma izdarīšanas vērtējama kā sūdzības iesniedzēja piekrišana protokolā fiksētajam, no kā secināms, ka sūdzības iesniedzējs bija atzinis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā PG 525149 norādītajā laikā un vietā vadīja Transportlīdzekli ar braukšanas ātrumu 136 km/h (iespējamais minimālais braukšanas ātrums 131 km/h) pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h.

Vērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu sūdzības iesniedzējam. Tiesas ieskatā sūdzībā norādītie argumenti vērtējami kā sūdzības iesniedzēja izvēlēta aizstāvības pozīcija šajā administratīvā pārkāpuma lietā, lai sūdzības iesniedzējs izvairītos no administratīvās atbildības un soda. Konkrētajā lietā tiesa nesaskata pretrunas vai apstākļus, kas izslēgtu administratīvā pārkāpuma esamību un būtu atzīstami par pamatu sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un uzliktā soda atcelšanai.

Turklāt tiesa konstatē, ka administratīvais sods sūdzības iesniedzējam ir piemērots Latvijas APK 149.$^{8}$panta piecpadsmitās daļas sankcijas ietvaros. Par Latvijas APK 149.$^{8}$panta piecpadsmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu piemērots naudas sods 160 *euro* apmērā, kas vienlaikus ir minētajā sankcijā paredzētais minimālais sods. Tiesa atzīst, ka sods noteiktajā apmērā uzlikts pamatoti un papildus lietderības apsvērumi attiecībā uz to nav izdarāmi.

Tiesa, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus to savstarpējā saistībā ar sūdzībā norādītajiem argumentiem, secina, ka iestāde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas procesā būtu pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

Nevienu citu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem un būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai, sūdzības iesniedzējs nav norādījis. Fakts, ka persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu, savukārt sūdzības iesniedzēja nepiekrišana iestādes pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 4.panta pirmo daļu, Pārejas noteikumu 2.punktu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{12}$panta otrās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2019.gada 16.septembra lēmumu Nr.20-19/296 atstāt negrozītu, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā, Jūrmalā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 15.jūnijā.

Tiesnese Ingrīda Bite